

[Ebba Strange]

hvervslivets fradrag, som man også kunne overveje at afskaffe.

Besvarelse (22/6 78):

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

En afskaffelse af de fradrag, der er omtalt i spørgsmålet, vil straks bevirke, at en række personer og selskaber får forøget deres skattepligtige indkomster, hvorved indkomstskatternes provenu forøges. Ud over denne direkte virkning vil afskaffelsen af de nævnte fradrag få en række afledede virkninger, dels fordi en del af fradragene ikke medfører nogen endelig skattelettelse, men en udsættelse af indkomstbeskatningen, dels fordi afskaffelsen af fradragene må forventes at ville påvirke de berørte skatteyderes økonomiske dispositioner. Der kan således blive tale om øget udnyttelse af andre fradragsmuligheder, ligesom omfanget af erhvervsvirksomhedernes investeringsvirksomhed antagelig vil blive påvirket.

Det er muligt at udarbejde skøn over, hvor meget det direkte provenutab på de omtalte fradragsregler vil andrage ved maksimal udnyttelse af fradragsmulighederne. På grund af begrænsede statistiske oplysninger er disse skøn dog behæftet med betydelig usikkerhed. Derimod savnes der oplysninger om, i hvilket omfang fradragsmulighederne faktisk udnyttes, ligesom man mangler erfaringsgrundlag for at bedømme, hvorledes de afledede virkninger af fradragenes bortfald vil påvirke det offentlige indtægter.

På grundlag af skøn over de fradragsbe- løb, som de skattepligtige maksimalt kan foretage i henhold til de nævnte ordninger, kan der foretages følgende skøn over status og kommunernes merprovenu for indkomståret 1978 ved at ophæve de enkelte ordninger:

Merprovenu
1978
mill. kr.

Investeringsfradrag	ca. 800
Henlæggelse til investeringsfonds	ca. 2.000
Forskudsafskrivninger	ca. 350
Bygningsafskrivninger	ca. 1.800
Nedskrivning på varelager.	ca. 4.000
I alt	ca. 8.950

Det nævnte merprovenu på de ca. 8.950 mill. kr. bygger som nævnt på en forudsætning om, at de forskellige ordninger udnyttes fuldt ud. Det er imidlertid ikke realistisk at antage, at dette er tilfældet. Der findes antagelig mange skattepligtige personer og selskaber, som ikke udnytter de nævnte ordninger fuldt ud, men der findes ikke konkrete oplysninger herom. På baggrund heraf må det antages, at det faktiske merprovenu ved at ophæve de omtalte ordninger ligger en del lave- re end de anførte ca. 8.950 mill. kr.

Hertil kommer, at en ophævelse af de i spørgsmålet nævnte ordninger som nævnt kan tænkes at medføre en øget anvendelse af andre fradragsmuligheder som f. eks. saldoafskrivninger på maskiner, inventar m.v.

Endvidere må det fremhæves, at en afskaffelse af adgangen til at henlægge til investeringsfonds og til at foretage forskudsafskrivninger ikke i sig selv vil medføre en nedsættelse af de samlede afskrivninger, men alene en tidsmæssig forskydning i afskrivningerne og dermed i skattebetalingerne. Hvis adgangen til at foretage henlæggelse til investeringsfonds og til at foretage forskudsafskrivninger ophæves, vil det således betyde, at en del afskrivninger må foretages senere end efter de gældende regler, og det bevirker, at en del af indkomstskatten må betales tidligere end under de gældende regler. På tilsvarende måde medfører de gældende regler om nedskrivning på varelager ikke en definitiv skattefritagelse, men alene at skatteyderen kan opnå henstand med at indtægtsføre en del af sin indtægt, indtil denne indtægt rent faktisk er konstateret. Det må derfor antages, at merprovenuet allerede det andet år efter fradragenes bortfald vil blive væsentligt lave- re end i det første år.

Til *handelsministeren* (14/6 78) af:

Maisted (FP):

»Vil ministeren sikre, at folketingets medlemmer får en rapport fra det offentlige repræsentanter i bankernes bestyrelser, således at alle partierne i folketinget kan vurdere det arbejde, der udføres?«

(Spm. nr. 863).

Begrundelse.